

Mon ikke vi efter dagens debat kan konstatere, at heller ikke fjerde gang var lykkens gang for forslagsstillerne, selv om de nu har fået følge-skab af hr. Simon Emil Ammitzbøll, der dog kun ønsker en forsøgsvis legalisering af hash? Det eneste nye i Enhedslistens beslutningsforslag er, så vidt jeg kan se, at man nu også henviser til den verserende bandekonflikt. Tankegangen må være den, at en legalisering af hash vil løse bandekonflikten; samme tankegang er et bærende element i beslutningsforslaget fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Det er rigtigt, at en væsentlig faktor i bandekonflikten er kampen om narkotikamarkedet, og allerede af den grund, at bander og rockergrupper altså ikke kun handler med hash, men også med andre former for narkotika, er det efter min opfattelse naivt at tro, at en løsning på bandekonflikten er en legalisering af hash. Desuden er det politiets opfattelse, at bandekonflikten handler om andet og mere end kampen om narkotikamarkedet. Situationen er mere kompleks end som så, og der er flere årsager til, at de latente konflikter er eskaleret.

Det gælder ikke mindst både gamle og nye uoverensstemmelser af mere personlig karakter, men også de æresbegreber, som er en fundamental del af bande- og rockergruppernes selvforståelse og identitet. Man kan altså ikke nedkøge bandekonflikten til blot at være et opgør om hashmarkedet. Men man kan naturligvis ikke være uenig i, at der er behov for at finde en løsning på problemerne, problemet med hashhandelen. Her er det nødvendigt at sætte ind over for dem, der sælger hash, og over for dem, der køber hash.

Hvad angår den politimæssige indsats, er det en helt central målsætning for Københavns Politi såvel som for politiet i resten af landet at bekæmpe narkotikahandelen. Politiets strategi på det område er at anlægge en målrettet og offensiv indsats både mod narkotikahandelen på gaden og mod den handel, der foregår i hashklubberne.

Desuden har regeringen jo for nylig fremlagt en bandepakke, som har til formål at sikre tryk- og sikkerhed for borgerne her og nu. Her er det vigtigt at understrege, at baggrunden for at bekæmpe hashhandelen jo ikke alene er det forhold, at den handel er en faktor i den verserende bandekonflikt, som skaber utryghed og usikkerhed. Baggrunden er altså den, at brug af hash er forbundet med en række skadevirkninger, som særligt børn og unge og udsatte voksne er sårba-

re over for. Vi har set en stigning i misbruget af hash blandt skoleelever, og flere og flere søger nu behandling på grund af hashmisbrug. I den situation er det efter regeringens opfattelse nærmest uansvarligt at begynde at tale om en legalisering, for vi ved jo, at øget tilgængelighed af et rusmiddel fører til øget misbrug. Med andre ord vil en legalisering af hashen svare til at hælde benzin på bålet. Regeringen – og med os forhåbentlig stadig et markant flertal – vil meget hellere gøre vores yderste for at slukke bålet og i hvert fald undgå, at ilden breder sig. Det skylder vi ikke mindst de unge, hvis muligheder for at gennemføre en uddannelse og i det hele taget komme godt fra start i voksentilværelsen forringes, hvis de ryger ud i et misbrug af hash.

Det er bl.a. i det lys, at man skal se regeringens narkotikaplan fra 2003 og de mange konkrete initiativer, der siden er taget som en opfølgning på handlingsplanen. I forhold til løsevne ideer som f.eks. en legalisering af hash er initiativerne udtryk for en meget bredere og mere sammenhængende indsats, som tager sigte på at intensivere forebyggelsen, at styrke behandlingen og at sætte hårdt ind mod den narkotikarelaterede kriminalitet. De mange konkrete initiativer understøtter det, der er selve kernen i dansk narkotikapolitik, nemlig forbuddet mod brug af narkotika til andre formål end medicinske og videnskabelige. Jeg håber og tror, at der fortsat er bred politisk opbakning til opretholdelsen af det forbud.

Forbuddet er i hvert fald velbegrunderet. Ud over at Danmark faktisk er internationalt forpligtet til at opretholde forbuddet, er brugen af hash som allerede nævnt forbundet med en række skadevirkninger. At dette er tilfældet, fremgår af Sundhedsstyrelsens notat om den aktuelle viden om rusvirkninger, skadevirkninger og udbredelse, et notat, som jeg forud for den her første behandling har sendt til Sundhedsudvalget.

Da Sundhedsstyrelsens notat taler sit eget tydelige sprog, skal jeg ikke opholde mig længere ved skadevirkningerne, som i sig selv er grund nok til at afvise de to beslutningsforslag, som vi har liggende foran os.

Kl. 17:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Vi har nogle korte bemærkninger, og den første er fra fru Line Barfod.

Kl. 17:19

Line Barfod (EL):

Ministeren sagde, at øget tilgængelighed medfører øget misbrug. Det er jeg sådan set enig i, og